

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a Olgy Stránské v právní věci žalobkyně: **S. H.**, bytem X, proti žalovanému: **Městský úřad Příbram**, se sídlem Tyršova 108, Příbram, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 11. 2016, čj. DÚ/94/SD/62417/2016/OddSŘ/Kna, sp. zn. SZ MěÚPB DÚ/62417/2016/Kna,

t a k t o:

I. Žaloba s e o d m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou soudu dne 15. 3. 2017 se žalobkyně domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí Městského úřadu v Příbrami, které v žalobě řádně označila a jehož kopii k žalobě přiložila. Žalobkyně označila v žalobě jako žalovaného Městský úřad v Příbrami.

Výše uvedeným rozhodnutím žalovaného byla žalobkyni uložena povinnost podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zaplatit pokutu ve výši 1.500 Kč za porušení § 10 odst. 3 uvedeného zákona. Žalobkyně dle žalovaného jakožto provozovatelka vozidla nezajistila, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci nezjištěným řidičem byla respektována dopravní značka B28 – zákaz zastavení a skutečnost, že s vozidlem se nesmí zastavit a stát na chodníku a vozidlo zde zaparkovat. Žalobkyni byla dále uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním věci ve výši 1.000 Kč.

Dříve, než soud přistoupil k věcnému projednání žaloby, zabýval se její přípustností. Dospěl k závěru, že žaloba není přípustná.

Podle § 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), se lze ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon.

Podle § 68 písm. a) s. ř. s. je žaloba nepřípustná, nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného.

Městský úřad v Příbrami rozhodoval jakožto správní orgán I. stupně. Jeho rozhodnutí obsahuje i poučení o možnosti podat do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí odvolání podle § 81 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. Soud u žalovaného ověřil, že žalobkyně podala proti žalobou napadenému rozhodnutí odvolání, spis byl spolu s odvoláním předložen nadřízenému správnímu úřadu (Krajský úřad Středočeského kraje) k rozhodnutí. Ze sdělení Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 20. 3. 2017 soud zjistil, že ten o odvolání žalobkyně doposud nerozhodl. Z výše uvedeného tedy plyne jednoznačný závěr, že žalobkyně podala žalobu skutečně proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ještě před tím, než bylo rozhodnuto o řádném opravném prostředku. Nejde tedy o případ, kdy by žalobkyně pouze nesprávně označila žalovaného, resp. žalobou napadené rozhodnutí.

Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 12. 5. 2005, čj. 2 Afs 98/2004-65 uvedl, že „podmíněnost vyčerpání opravných prostředků ve správním řízení před podáním žaloby k soudu [§ 5, § 68 písm. a) s. ř. s.] je nutno vnímat jako provedení zásady subsidiarity soudního přezkumu a minimalizace zásahů soudů do správního řízení. To znamená, že účastník správního řízení musí zásadně vyčerpat všechny prostředky k ochraně svých práv, které má ve své procesní dispozici, a teprve po jejich marném vyčerpání se může domáhat soudní ochrany. Soudní přezkum správních rozhodnutí je totiž koncipován až jako následný prostředek ochrany subjektivně veřejných práv, který nemůže nahrazovat prostředky nacházející se uvnitř veřejné správy.“ Podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně je tedy porušením zásady subsidiarity soudního přezkumu.

Na základě výše uvedeného tedy soud žalobu jako nepřipustnou odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 68 písm. a) s. ř. s. Jelikož odmítnutím žaloby řízení končí, nerozhodoval soud již o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s., podle nějž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 5. dubna 2017

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
Božena Kouřimová